

mende, forsaavidt det er paalagt ham, efter foregaaende Undersøgelse paa Stedet, at afgjøre, hvorvidt en Ombygning er af saadan Beskaffenhed, at den kan sættes i Klasse med Nybygning.

Ligeledes er det fundet rettest af denne Paragraph at ubelade den af Landsthinget optagne Bestemmelse, at det i visse Tilfælde skal være Brandassurancen tilladt at forlange et Sted udflyttet, da en saadan Bestemmelse, som ogsaa af Thinget selv indrømmet, vanskelig i noget Tilfælde vil komme til Anvendelse, saalænge Enhver har Frihed til at lade være at assurere og til at assurere, i hvilket Selskab han finder sin Fordeel ved.

Derimod er det fundet nødvendigt at give denne Paragraph, der under visse Omstændigheder indrømmer en Afgivelse fra den i § 3 nævnte almindelige Afstand, en Tilføjning om, at denne Indrømmelse ikke gjælder de i §§ 5 og 6 nævnte Anlæg, med Hensyn til hvilke man efter Omstændighederne har troet, at ingen Afgivelse burde finde Sted.

Sluttelig bemærkes, at man har troet, at den i § 13 i Landsthingets Udkast foreskrevne Regel, at ingen Bygning, som ei er indrettet paa den i § 4 ommeldte Maade, maa opføres nærmere til Byggegrundens Grændse, end at der mellem denne og Bygningens nærmeste Overvæg bliver et Fortog af mindst $2\frac{1}{2}$ Alens Bredde, medmindre der erhverves og thingslæses en skriftlig Declaration fra Nabogrundens Eier, hvori denne forpligter sig og efterkommende Eiere til ikke paa sin Grund at opføre nogen Bygning nærmere end 5 Alen fra Naboens Bygning — kunde bortfalde, da der næppe søles nogen Trang til samme, og anden Mands Byggefrihed end ikke opretholdes fuldkomment ved en saadan Bestemmelse, hvortil kommer, at Paragraphens Slutningsbestemmelse heller ikke er ganske correct.

I § 14, der indeholder de Bestemmelser, som i Landsthing et's § 17 vare optagne om Skorsteensrør i Almindelighed, har man troet at burde bestemme, at disse Rør overalt skulle være opførte af brændte Muursteen, istedetfor at der i de tidligere Udkast kun var forlangt,

at de skulle være opførte af brændte Steen en Alen over og under Taget. Denne Forandring turde nemlig under de nuværende Forhold næppe være nogen synderlig Byrde for dem, der ville bygge fra Nyt af, medens det derimod, efter de vundne Erfaringer om Marsagerne til indtrufne Ildbrande, er utvivlsomt, at der vil opnaaes en betydelig højere Grad af Brand sikkerhed ved Jagttagelsen af denne Forkrift.

Til § 15, der indeholder de Bestemmelser, som specielt vedkomme de almindelige Skorsteensrør, er det fundet nødvendigt at føie en Bestemmelse om, at lukkede Skorsteensrør, som opføres fra Grunden og ikke hvile paa nogen Hvalving, skulle, for at kunne renses, foruden være forsynede med en Jernbør i Jernramme af samme Vidde som selve Røret.

Med Hensyn til § 16 skal kun bemærkes, at det er fundet rigtigere at overlade til den Byggende at give snævre Skorsteensrør, hvilken Lydning han selv anseer for tjenligst, istedetfor, som i de tidligere Udkast, at bestemme samme, da deres Vidde ordentligvis er afhængig baade af deres Høide og Mængden af de Rør, det findes fornødent at lade udmunde deri, om hvilket sidste Punkt der næppe passende vil kunne foreskrives nogen Regel ved Lov. Efterat Paragraphen er undergaaet disse Forandringer, er det derhos anseet mere hensigtsmæssigt at overlade Brandvæsenet at træffe Bestemmelse om, hvilke Rensningsapparater der bør anvendes.

I § 18, der handler om Bygninger, som opføres eller indrettes til Fabrikbrug, har man troet at burde tilføie, at slike Bygninger skulle opføres af Muur- eller Bindingsværk, Noget, som i Almindelighed vel tør antages at ville følge af sig selv, naar det er befaleet, at Bygningen skal teglænges eller belægges med haardt Tag, men som dog ikke er nogen absolut Nødvendighed. Da derhos den ogsaa af Landsthinget vedtagne Bestemmelse, at saadanne Bygninger altid, uden Hensyn til Afstanden fra andre Steder, skulle belægges med ildfast Tag, synes at gaae ud fra den For-